
Grozījumi:

10.11.2005. likums / LV, 191 (3349), 30.11.2005. / Stājas spēkā 14.12.2005.
12.06.2009. likums / LV, 97 (4083), 26.06.2009. / Stājas spēkā 01.07.2009.
19.05.2011. likums / LV, 88 (4486), 07.06.2011. / Stājas spēkā 08.06.2011.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Informācijas sabiedrības pakalpojumu likums

I nodaļa. Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā lietotie termini

(1) Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **elektroniskais pasts** — pakalpojumu veids, kas elektronisko sakaru tīklam pievienoto datoru lietotājiem nodrošina iespēju nosūtīt un saņemt paziņojumu;

2) **informācijas sabiedrības pakalpojums** — distances pakalpojums (puses vienlaicīgi nesatiekas), kuru parasti sniedz par maksu, izmantojot elektroniskus līdzekļus (elektroniskas datu apstrādes un uzglabāšanas, tajā skaitā ciparu saspiešanas, iekārtas), un pēc pakalpojuma saņēmēja individuāla pieprasījuma. Informācijas sabiedrības pakalpojumi ietver preču un pakalpojumu elektronisku tirdzniecību, komerciālo paziņojumu sūtīšanu, iespēju piedāvāšanu informācijas meklēšanai, piekļuvei pie tās un informācijas ieguvei, pakalpojumus, kas nodrošina informācijas pārraidi elektronisko sakaru tīklā vai piekļūvi elektronisko sakaru tīklam, informācijas glabāšanu;

3) **komerciāls paziņojums** — jebkāds paziņojums elektroniskā veidā, kas paredzēts tiešai vai netiešai preču vai pakalpojumu reklamēšanai vai arī tāda komersanta, organizācijas vai personas tēla reklamēšanai, kas veic komercdarbību, saimniecisku darbību vai reglamentēto profesionālo darbību. Par komerciālo paziņojumu neuzskata informāciju, kas dod iespēju tieši piekļūt vispārējai informācijai par pakalpojuma sniedzēju un tā darbību (domēna vārds vai elektroniskā pasta adrese);

4) **koordinētā sfēra** — joma, kur ir spēkā normatīvajos aktos noteikta informācijas sabiedrības pakalpojumu sniegšanas kārtība (prasības attiecībā uz komercdarbības uzsākšanu un veikšanu), kā arī prasības attiecībā uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem. Koordinētajā sfērā neietilpst prasības attiecībā uz precēm vai to piegādi;

5) **starpnieka pakalpojuma sniedzējs** — informācijas sabiedrības pakalpojuma sniedzējs, kas nodrošina informācijas pārraidi elektronisko sakaru tīklā, piekļūvi elektronisko sakaru tīklam vai informācijas glabāšanu.

(2) Likumā lietotie termini "abonents", "lietotājs" un "galiekārta" atbilst Elektronisko sakaru likumā lietotajiem terminiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.11.2005. un 19.05.2011. likumu, kas stājas spēkā 08.06.2011.)

2.pants. Likuma mērķis un darbības joma

(1) Šā likuma mērķis ir nodrošināt brīvu informācijas sabiedrības pakalpojumu apriti Eiropas Ekonomikas zonas valstīs (turpmāk arī — valsts).

(2) Šis likums attiecas uz informācijas sabiedrības pakalpojumu sniegšanu, izņemot jomas, ko reglamentē normatīvie akti par:

- 1) izlozēm un azartspēlēm, kurās paredzēts naudas laimests;
- 2) personas datu aizsardzību.

3.pants. Informācijas sabiedrības pakalpojumu sniegšanas brīvība

Pakalpojuma sniedzējs, kas reģistrēts kādā no Eiropas Ekonomikas zonas valstīm un atbilst attiecīgās valsts koordinētās sfēras normatīvo aktu prasībām, ir tiesīgs brīvi sniegt informācijas sabiedrības pakalpojumus koordinētajā sfērā Latvijā.

II nodaļa. Informācijas sniegšana un uzglabāšana

(Nodaļas nosaukums 19.05.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 08.06.2011.)

4.pants. Vispārēji sniedzamā informācija

(1) Pakalpojuma sniedzējs uzskatāmi, tieši un pastāvīgi pieejamā veidā sniedz šādu informāciju:

- 1) pakalpojuma sniedzēja firma (nosaukums) vai vārds un uzvārds, juridiskā adrese vai deklarētā dzīvesvieta un reģistrācijas numurs (ja tāds ir);
- 2) pakalpojuma sniedzēja kontaktinformācija, kas nodrošina iespēju ātri sazināties tiešā veidā, ieskaitot elektroniskā pasta adresi;
- 3) ja attiecīgās darbības veikšanai nepieciešama speciālā atļauja (licence), — informācija par iestādi, kas izsniegusi speciālo atļauju (licenci);
- 4) attiecībā uz reglamentēto profesionālo darbību — informācija par profesionālo organizāciju, kas izsniegusi profesionālo kvalifikāciju apliecināšus dokumentus, profesijai vai kvalifikācijai atbilstošais nosaukums un valsts, kurā tas piešķirts, kā arī atsauce uz reģistrācijas valstī piemērojamiem profesionālajiem noteikumiem un veids, kādā tie pieejami;
- 5) ja attiecīgā darbība apliekama ar pievienotās vērtības nodokli, — reģistrācijas numurs Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistrā.

(2) Ja tiek norādīta cena, tad pakalpojuma sniedzējs to norāda tā, lai cena būtu nepārprotama un skaidri salasāma, un sniedz informāciju par to, vai cenā ir ietverti maksājami nodokļi un preces piegādes izmaksas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.05.2011. likumu, kas stājas spēkā 08.06.2011.)

5.pants. Pirms pasūtījuma izdarīšanas sniedzamā informācija

(1) Pakalpojuma sniedzēja pienākums ir nodrošināt, lai pakalpojuma saņēmējam pirms pasūtījuma izdarīšanas būtu pieejama vismaz šāda informācija:

- 1) kārtība, kas jāievēro, lai izdarītu pasūtījumu;
- 2) noslēgtā līguma glabāšanas nosacījumi (vai noslēgtais līgums tiek glabāts) un tā pieejamība pakalpojuma saņēmējam;

3) tehniskie līdzekļi informācijas ievadklūdu noteikšanai un labošanai pirms pasūtījuma izdarīšanas;

4) līguma noslēgšanai piedāvātās valodas.

(2) Ja pakalpojuma saņēmējs nav patērētājs, puses var vienoties par citādu informācijas sniegšanas un saņemšanas kārtību nekā tā, kas paredzēta šā panta pirmajā daļā.

(3) Šā panta pirmās daļas noteikumi neattiecas uz pasūtījumiem, kurus izdara ar elektroniskā pasta vai citu elektronisko sakaru līdzekļu starpniecību.

6.pants. Pasūtījuma izdarīšana

(1) Ja pakalpojuma saņēmējs izdara pasūtījumu, pakalpojuma sniedzējs apliecina tā pieņemšanu ar elektroniskiem sakaru līdzekļiem.

(1¹) Pasūtījuma un tā pieņemšanas apliecinājumu uzskata par saņemtiem, kad puses, kurām tie adresēti, var tiem piekļūt.

(2) Pakalpojuma sniedzēja pienākums ir nodrošināt pakalpojuma saņēmējam iespēju noteikt un izlabot informācijas ievadklūdas pirms pasūtījuma izdarīšanas.

(3) Šā panta otrajā daļā noteikto var nepiemērot, ja pakalpojuma saņēmējs nav patērētājs.

(4) Šā panta pirmās un otrās daļas noteikumi neattiecas uz pasūtījumiem, kas izdarīti tikai ar elektronisko pastu vai līdzvērtīgiem individuālajiem saziņas līdzekļiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.05.2011. likumu, kas stājas spēkā 08.06.2011.)

7.pants. Informācija par līguma noteikumiem un uzvedības kodeksiem

(1) Pakalpojuma sniedzēja pienākums ir nodrošināt, lai pakalpojuma saņēmēji var iepazīties ar līguma noteikumiem, kā arī tos saglabāt.

(2) Pakalpojuma sniedzēja pienākums ir sniegt informāciju par labas pakalpojumu sniegšanas prakses kodeksiem vai citiem brīvprātīgiem uzvedības vai ētikas kodeksiem, kurus tas ievēro, un informāciju par to, kā ar šiem kodeksiem var iepazīties elektroniskā veidā.

(3) Šā panta otrajā daļā noteikto var nepiemērot, ja pakalpojuma saņēmējs nav patērētājs.

7.1 pants. Informācijas uzglabāšana galiekārtā

(1) Informācijas uzglabāšana abonenta vai lietotāja galiekārtā vai piekļuves iegūšana galiekārtā uzglabātajai informācijai ir atļauta, ja attiecīgais abonents vai lietotājs ir devis savu piekrišanu pēc tam, kad saņēmis skaidru un visaptverošu informāciju par iepriekšminētās apstrādes mērķi saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likumu.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētā piekrišana nav nepieciešama, ja informācijas uzglabāšana galiekārtā vai piekļuves iegūšana galiekārtā uzglabātajai informācijai ir nepieciešama informācijas aprites nodrošināšanai elektronisko sakaru tīklā vai starpnieka pakalpojumu sniedzējam, lai sniegtu abonenta vai lietotāja pieprasīto pakalpojumu.

(19.05.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 08.06.2011.)

III nodaļa. Komerčiāli paziņojumi

8.pants. Informācija par komerčiāliem paziņojumiem

(1) Komerčiāls paziņojums atbilst vispārējām Reklāmas likuma prasībām, kā arī šādām prasībām:

1) tas ir skaidri atpazīstams kā komerčiāls paziņojums;

- 2) ir skaidri nosakāma persona, kuras vārdā šis komerciālais paziņojums izplatīts;
- 3) ir precīzi formulēts piedāvājuma saturs un pakalpojuma saņemšanas noteikumi;
- 4) atlaides, prēmijas un balvas ir skaidri atpazīstamas, un to saņemšanas noteikumi ir skaidri izklāstīti;
- 5) reklāmas sacensības, loterijas vai spēles ir skaidri atpazīstamas, un attiecīgie dalības noteikumi ir viegli pieejami, kā arī skaidri un nepārprotami izklāstīti;
- 6) pakalpojuma saņēmējam ir dota iespēja atteikties no turpmāku komerciālu paziņojumu saņemšanas.

(2) Ja komerciālu paziņojumu attiecībā uz informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedz persona, kas veic reglamentēto profesionālo darbību, tās pienākums ir ievērot profesionālos noteikumus, īpaši attiecībā uz neatkarību, cieņu un profesijas godu, profesionālo noslēpumu un godīgumu pret klientiem un citiem profesijas pārstāvjiem.

9.pants. Komerciāla paziņojuma sūtīšanas aizliegums

(1) Aizliegts izmantot komerciāla paziņojuma sūtīšanai automātiskās zvanīšanas (galiekārtu) sistēmas, kas darbojas bez cilvēka līdzdalības (automātiskās izsaukumierīces), elektronisko pastu vai faksa aparātus (faksimilus), kurus izmantojot iespējams individuāls kontakts ar pakalpojuma saņēmēju, ja pakalpojuma saņēmējs iepriekš nav devis brīvu un nepārprotamu piekrišanu.

(2) Pakalpojuma sniedzējs, kas savu komercdarījumu ietvaros ieguvis no pakalpojuma saņēmējiem elektroniskā pasta adreses, drīkst tās izmantot citiem komerciāliem paziņojumiem, ja:

- 1) komerciālie paziņojumi tiek sūtīti par līdzīgām pakalpojuma sniedzēja precēm vai pakalpojumiem;
- 2) pakalpojuma saņēmējs jau sākotnēji nav iebildis par turpmāku elektroniskā pasta adreses izmantošanu;
- 3) pakalpojuma saņēmējam katrā turpmākajā komerciālā paziņojuma saņemšanas brīdī tiek dota nepārprotama bezmaksas iespēja (iesniedzot iesniegumu vai nosūtot paziņojumu elektroniski) atteikties no turpmākas elektroniskā pasta adreses izmantošanas.

(3) Cita veida komunikācija, izmantojot komerciāla paziņojuma sūtīšanai publiski pieejamus elektronisko sakaru pakalpojumus, var notikt, ja pakalpojuma saņēmējs iepriekš ir devis brīvu un nepārprotamu piekrišanu, izņemot šā panta pirmajā un otrajā daļā minētos gadījumus.

(4) Elektronisko pastu vai cita veida komunikāciju, izmantojot publiski pieejamus elektronisko sakaru pakalpojumus, aizliegts izmantot komerciāla paziņojuma sūtīšanai, ja tiek lietota nederīga elektroniskā pasta adrese, nederīgs tālruna vai faksa numurs, uz kuru pakalpojuma saņēmējs varētu sūtīt pieprasījumu pārtraukt komunikāciju, vai ja netiek ņemta vērā pakalpojuma saņēmēja atteikšanās no turpmāku komerciālu paziņojumu saņemšanas.

(5) Katra aizliegta komerciāla paziņojuma sūtīšana ir atsevišķs pārkāpums.

(6) Šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā noteiktie aizliegumi un ierobežojumi attiecas uz komerciālu paziņojumu sūtīšanu fiziskajām personām.

(10.11.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

IV nodaļa. Starpnieka pakalpojuma sniedzēja atbildība un pienākumi

10.pants. Starpnieka pakalpojuma sniedzēja atbildība

(1) Starpnieka pakalpojuma sniedzējs ir atbildīgs par informācijas pārraidīšanu un uzglabāšanu elektronisko sakaru tīklā.

(2) Starpnieka pakalpojuma sniedzējs, kas veic informācijas pārraidi elektronisko sakaru tīklā vai nodrošina piekļuvi šim tīklam, nav atbildīgs par pārraidāmo informāciju, ja tas ievēro visus šādus nosacījumus:

- 1) neierosina informācijas pārraidi;
- 2) neizvēlas pārraidāmās informācijas saņēmēju;
- 3) neizvēlas vai nepārveido pārraidāmo informāciju.

(3) Šā panta otrajā daļā minētā informācijas pārraidīšana ietver arī pārraidāmās informācijas uzglabāšanu, ja uzglabāšana ir nepieciešama tikai informācijas pārraidīšanai un informāciju neuzglabā ilgāk par laiku, kas nepieciešams tās pārraidīšanai.

(4) Starpnieka pakalpojuma sniedzējs, kas veic informācijas pārraidi elektronisko sakaru tīklā, nav atbildīgs par automātisku, starpniecisku un īslaicīgu informācijas uzglabāšanu, ja šī uzglabāšana nepieciešama, lai attiecīgo informāciju varētu efektīvāk pārraidīt tālāk citiem pakalpojuma saņēmējiem pēc to pieprasījuma, un ja starpnieka pakalpojuma sniedzējs:

- 1) nepārveido informāciju;
- 2) ievēro informācijas pieejamības nosacījumus;
- 3) ievēro nozares godprātīgas prakses noteikumus attiecībā uz informācijas atjaunošanu;
- 4) atbilstoši nozares godprātīgas prakses noteikumiem netraucē tehnoloģiju likumīgu izmantošanu, lai iegūtu ziņas par informācijas izmantošanu;
- 5) nekavējoties veic darbības, lai likvidētu uzglabāto informāciju vai liegtu piekļuvi tai, tiklīdz iegūvis faktiskas ziņas, ka šī informācija sākotnējā pārraidīšanas avotā ir izņemta no elektronisko sakaru tīkla vai ir liegta piekļuve šai informācijai, vai tās izņemšanu vai piekļuves liegšanu tai pieprasījusi uzraudzības iestāde.

(5) Starpnieka pakalpojuma sniedzējs, kas veic pakalpojuma saņēmēja informācijas uzglabāšanu, nav atbildīgs par uzglabāto informāciju, ja uzglabāšana veikta pēc pakalpojuma saņēmēja pieprasījuma un ja pastāv viens no šādiem nosacījumiem:

- 1) starpnieka pakalpojuma sniedzējam nav faktisku ziņu par pakalpojuma saņēmēja nelegālu darbību vai informāciju;
- 2) starpnieka pakalpojuma sniedzējs nekavējoties veicis darbības, lai likvidētu vai liegtu piekļuvi uzglabātajai informācijai, tiklīdz iegūvis ziņas par pakalpojuma saņēmēja nelegālu darbību vai informāciju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.11.2005. likumu, kas stājas spēkā 14.12.2005.)

11.pants. Starpnieka pakalpojuma sniedzēja pienākumi

(1) Starpnieka pakalpojuma sniedzējam ir pienākums:

- 1) nekavējoties informēt uzraudzības iestādes par iespējamiem likuma pārkāpumiem pakalpojuma saņēmēja darbībā vai tā uzglabātajā informācijā;
- 2) pēc uzraudzības iestādes pieprasījuma sniegt ziņas par pakalpojuma saņēmējiem, kuru informācijas uzglabāšanu nodrošina starpnieka pakalpojuma sniedzējs.

(2) Starpnieka pakalpojuma sniedzējam nav pienākuma pārraudzīt informāciju, ko tas pārraida vai uzglabā, kā arī aktīvi meklēt faktus un apstākļus, kas norāda uz iespējamiem likuma pārkāpumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.11.2005. likumu, kas stājas spēkā 14.12.2005.)

V nodaļa. Informācijas sabiedrības pakalpojumu aprites uzraudzība

12.pants. Uzraudzības iestādes

(1) Informācijas sabiedrības pakalpojumu apriti savas kompetences ietvaros uzrauga Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, Datu valsts inspekcija, kā arī citas uzraudzības un kontroles iestādes.

(2) Uzraudzības iestādes sniedz pakalpojuma sniedzējiem un pakalpojuma saņēmējiem informāciju par sūdzību izskatīšanas kārtību un citu informāciju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.11.2005. likumu, kas stājas spēkā 14.12.2005.)

13.pants. Uzraudzības iestādes tiesības un pienākumi

(1) Ja uzraudzības iestāde konstatē šā likuma pārkāpumus, tā ir tiesīga:

1) pieprasīt visu lietas būtības noskaidrošanai nepieciešamo informāciju;

2) likt pakalpojuma sniedzējam izbeigt likuma pārkāpumu vai veikt konkrētas darbības tā novēršanai, kā arī noteikt šo darbību izpildes termiņu.

(2) Uzraudzības iestāde ir tiesīga veikt šā panta pirmajā daļā noteiktās darbības, kas ierobežo tāda informācijas sabiedrības pakalpojuma sniegšanu, kurš rada vai varētu radīt nopietnu risku, ja šīs darbības ir proporcionālas attiecīgo interešu aizsardzībai un nepieciešamas:

1) sabiedrības interesēs, īpaši noziedzīgu nodarījumu profilaksei, izmeklēšanai un lietas ierosināšanai, tajā skaitā nepilngadīgo aizsardzībai, lai nepieļautu diskrimināciju pret cilvēku viņa rases, dzimuma, reliģiskās pārliecības vai etniskās izcelsmes dēļ, kā arī cilvēka cieņu un godu aizskarošus pārkāpumus;

2) sabiedrības drošībai, tajā skaitā nacionālajai drošībai un aizsardzībai;

3) sabiedrības veselības aizsardzībai;

4) patērētāju aizsardzībai.

(3) Pirms šā panta otrajā daļā minēto darbību veikšanas uzraudzības iestāde informē to valsts uzraudzības iestādi, kurā ir reģistrēts attiecīgā pakalpojuma sniedzējs, un lūdz to rīkoties, lai izbeigtu šā panta otrajā daļā minēto pārkāpumu. Latvijas uzraudzības iestādes informē Eiropas Komisiju un attiecīgo valsti par darbībām, ko tās plāno veikt, ja šī valsts neveic darbības pārkāpuma novēršanai vai arī tās veiktās darbības nav pietiekamas.

(4) Steidzamos gadījumos, kad ir pamatots iemesls uzskatīt, ka sabiedrības drošība, veselība vai patērētāju intereses tiks apdraudētas, uzraudzības iestāde var veikt šā panta otrajā daļā minētās darbības pirms Eiropas Komisijas un attiecīgās valsts informēšanas. Šādā gadījumā uzraudzības iestāde nekavējoties paziņo Eiropas Komisijai un attiecīgajai valstij par veiktajām darbībām un pamato šo darbību steidzamību.

(5) Ministru kabinets nosaka atbildīgo institūciju, kas koordinē šā panta trešajā un ceturtajā daļā minētās informācijas apriti starp Latvijas uzraudzības iestādēm, Eiropas Ekonomikas zonas valstu uzraudzības iestādēm un Eiropas Komisiju.

(6) Uzraudzības iestādei ir pienākums veikt pārbaudi par šā likuma 9.panta ievērošanu, ja viena gada laikā viens pakalpojuma saņēmējs ir saņēmis vismaz 10 komerciālus paziņojumus no viena pakalpojuma sniedzēja un ja pakalpojuma saņēmējs ir iesniedzis uzraudzības iestādei par to sūdzību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.11.2005. un 12.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(10.11.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.05.2011. likumu, kas stājas spēkā 08.06.2011.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000.gada 8.jūnija direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (direktīva par elektronisko tirdzniecību);

2) Eiropas Parlamenta un Padomes 1998.gada 20.jūlija direktīvas 98/48/EK, ar kuru groza direktīvu 98/34/EK, ar ko

nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā;

3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 12.jūlija direktīvas 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju);

4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 25.novembra direktīvas 2009/136/EK, ar ko groza direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē un regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā.

Likums Saeimā pieņemts 2004.gada 4.novembrī.

Valsts prezidente V.Vīķe-Freiberga

Rīgā 2004.gada 17.novembrī

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"